

Η πρόταση της ΑΤΕ -ΕΚΑ προς το ΔΣ του ΕΚΑ:

- Κήρυξη προειδοποιητικής **48ωρης γενικής απεργίας** πριν την κατάθεση στην Βουλή του νομοσχεδίου στις (πχ 2/6 και 3/6) με στόχο να μην κατατεθεί. Σε κάθε περίπτωση **να προκηρυχτεί απεργία στις 3 Ιούνη** μαζί την ΑΔΕΔΥ και συνδικάτα του ιδιωτικού τομέα. Απεργιακή κλιμάκωση αν το νομοσχέδιο έρθει για ψήφιση.
- Συνεχή συλλαλητήρια διαμαρτυρίας. Διοργάνωση παρεμβάσεων και κινητοποιήσεων στις γειτονίες το αμέσως επόμενο διάστημα. Πολύμορφες δράσεις με στόχο την ενημέρωση και την κινητοποίηση των εργαζομένων.
- Με πρωτοβουλία των συνδικάτων να δημιουργηθούν κέντρα αγώνα, ενωτικά, με όλες τις αγωνιστικές δυνάμεις που εναντιώνονται στο κυβερνητικό νομοσχέδιο έκτρωμα. Οι πλατείες να μετατραπούν σε χώρους μαζικών, καθημερινών, αγωνιστικών διαδηλώσεων των εργαζομένων, του λαού και της νεολαίας.

Ξεσηκωμός για να μην περάσει το νομοθετικό τερατούργημα

Το νομοσχέδιο Χατζηδάκη που επιχειρεί να επιβάλλει η κυβέρνηση της ΝΔ **αποτελεί την επιτομή ενός ολόκληρου προγράμματος αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων του κεφαλαίου, μια ιστορική πρόκληση για τον κόσμο της εργασίας.** Η αντεργατική σφοδρότητα του νόμου και η απογείωση της εκμετάλλευσης που θεσμοθετεί, είναι εμφανείς από τις γενικές διατάξεις του. Πυξίδα των αντεργατικών μέτρων είναι οι πολιτικές κατευθύνσεις της Ε.Ε. και αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της στρατηγικής της. Γι' αυτό η ψήφισή του είναι προαπαιτούμενο για το «Ταμείο Ανάκαμψης».

Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, το νομοσχέδιο προβλέπει:

- Κατάργηση του οκταώρου και επιβολή εβδομάδας 50 ωρών εργασίας, (μέσω ατομικών συμβάσεων). Οι επιπλέον ώρες θα αποθηκεύονται σε «τράπεζα χρόνου» και θα «επιστρέφονται» στους εργαζόμενους εντός έξι μηνών με τη μορφή μειωμένου ωραρίου ή ρεπό ή ημερών άδειας, ανάλογα με τις ανάγκες της επιχείρησης. Το νομοσχέδιο δεν κάνει διάκριση εφαρμογής του μέτρου για συμβάσεις ορισμένου ή αορίστου χρόνου. Στις συμβάσεις ορισμένου χρόνου δεν θα υπάρχει η «αναπλήρωση» σε περίπτωση απόλυσης.

- Η πολυδιαφημιζόμενη κάρτα εργασίας θα ξεκλειδώνει τις ευέλικτες μορφές εργασίας.
- Αύξηση των υπερωριών που θα μπορεί να επιβάλει σε ετήσια βάση σε 150 ώρες (από 96 στη μεταποίηση και 120 στις υπηρεσίες). Μείωση της αμοιβής των υπερωριών.
- Καταργείται ουσιαστικά η δυνατότητα νομικής διεκδίκησης επαναπρόσληψης (ακόμα και στην περίπτωση της καταχρηστικότητας) με την καταβολή μεγαλύτερης αποζημίωσης, δίνοντας έτσι στην εργοδοσία πλήρη ασυλία για τις απολύσεις.
- Μονιμοποίηση και επέκταση της τηλεεργασίας που αυξάνει την εντατικοποίηση της εργασίας, σβήνοντας τα όρια μεταξύ εργάσιμου και μη εργάσιμου χρόνου.
- Το καθεστώς αργίας της Κυριακής δέχεται ένα ακόμα σκληρό χτύπημα, καθώς προστίθενται πολλοί κρίσιμοι κλάδοι για το κεφάλαιο (courier, αποθήκες και logistics, υγειονομικών και φαρμακευτικών υλικών, πληροφορική, τηλεφωνικά κέντρα, data centers, βιομηχανία σκυροδέματος, εξορυκτικές δραστηριότητες κ.ά.)
- Κατάργηση του ΣΕΠΕ (σώμα επιθεωρητών εργασίας) και μετατροπή του σε «Ανεξάρτητη Αρχή» (στην πραγματικότητα θα ελέγχεται πλήρως από την κυβέρνηση)
- Ποινικοποίηση της απεργιακής περιφρούρησης που θα οδηγεί και στη διακοπή της απεργίας με δικαστική απόφαση. Απαιτείται η παροχή τουλάχιστον του 33,3% των υπηρεσιών και μάλιστα πέραν του προσωπικού ασφαλείας, γεγονός που σημαίνει ότι κατά τη διάρκεια μιας απεργίας θα πρέπει να εργάζεται μεγάλο μέρος των εργαζόμενων.
- Για τη λήψη απόφασης για απεργία θα πρέπει στην γενική συνέλευση το σωματείο να παρέχει δυνατότητα συμμετοχής και ψήφου εξ αποστάσεως (ηλεκτρονικώς).
- Για την άσκηση συνδικαλιστικού δικαιώματος απαιτείται η απογραφή των εργαζομένων και των εργοδοτών στο ήδη νομοθετημένο Γενικό Μητρώο.

Ο νόμος έχει και «τυράκια» ώστε να διευκολυνθεί η παγίδευση των εργαζομένων στη φάκα της υπερεκμετάλλευσης (άδεια πατρότητας, «αντιμετώπιση» σεξουαλικών παρενοχλήσεων). Μπορεί ο Χατζηδάκης να υπερθεματίζει για αυτές τις ρυθμίσεις, όμως όταν η φιλοσοφία του νόμου είναι η «συμφωνία εργαζομένου-εργοδότη» και ο εργαζόμενος υποχρεούται να εργάζεται «σύμφωνα με την καλή πίστη», τέτοια μέτρα δεν θα εφαρμόζονται. Πολλές από τις άδειες είναι χωρίς αποδοχές, ενώ θα δίνονται από τον εργοδότη όταν αυτός θέλει. Για την σεξουαλική παρενόχληση (ένα αδίκημα που στα αφεντικά καταγράφεται συχνά, αφού «για ένα κομμάτι ψωμί δε φτάνει μόνο η δουλειά») προβλέπονται κυρίως διοικητικά πρόστιμα...

Δεν θα γίνουμε σκλάβοι της ψηφιακής εποχής

Με το νομοσχέδιο η κυβέρνηση της ΝΔ θέλει να ολοκληρώσει τον κύκλο αντιδραστικών αλλαγών που ξεκίνησε πριν δέκα χρόνια, κύριο χαρακτηριστικό του οποίου ήταν η κρατική

επιβολή του κατώτερου μισθού, η κατάργηση των ΣΣΕ, η υπαγωγή του χρόνου στο κεφάλαιο με μείωση των μισθών, ο έλεγχος του συνδικαλισμού, η περιστολή της απεργιακής δράσης των εργαζομένων.

Το νομοσχέδιο προσδένεται πλήρως στα μνημόνια, το δημοσιονομικό σφαγείο της ΕΕ, τη μοιρασιά της πίτας από το ταμείο ανάκαμψης. Η κυβέρνηση της ΝΔ πατάει πάνω στην πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, που κράτησε όλες τις αντεργατικές ρυθμίσεις, επέβαλλε το 50% για την απόφαση για απεργία και επέβαλε την διευθέτηση του χρόνου εργασίας με την «σύμφωνη γνώμη των εργαζόμενων».

Υπάρχουν δυνατότητες για πλατιά κινητοποίηση ενάντια στο αντεργατικό νομοθετικό έκτρωμα, καθώς δεν αφορά μόνο ορισμένες κατηγορίες του ιδιωτικού τομέα, που έχουν συμβάσεις, αλλά κτυπά στον πυρήνα των εργατικών δικαιωμάτων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, καθώς και τους ανέργους. Οι άνεργοι δεν θα βρίσκουν δουλειά, ούτε καν εποχιακή, όταν οι εργοδότες θα μπορούν να επεκτείνουν το ωράριο των ήδη εργαζόμενων. Ο μισθός και οι αμοιβές θα συμπιεστούν, καθώς φτηναίνουν ή καταργούνται οι υπερωρίες. Η ζωή μας θα διαλύεται από την επέκταση του ωραρίου ενώ ολόκληρη η μέρα μπαίνει στο ζυγό της εκμετάλλευσης. Ταυτόχρονα οι αντιδραστικές ρυθμίσεις στο συνδικαλισμό φανερώνουν τον πανικό της κυβέρνησης και της εργοδοσίας να ελέγξουν και να προλάβουν τους νέους αγώνες που μπορούν να γεννηθούν.

Η μάχη κατά του νομοσχεδίου δεν πρέπει να γίνει τυπικά, αλλά να πάρει χαρακτηριστικά σκληρής και αποφασιστικής σύγκρουσης, με στόχο να ηττηθεί η κυβέρνηση και να μην κατατεθεί το νομοσχέδιο στη βουλή. Το νομοσχέδιο που αφορά εξίσου και τους εργαζόμενους και τους ανέργους, πρέπει να πέσει με τον κοινό αγώνα όλων των κομματιών της εργατικής τάξης, την οποία στην ουσία πλήττει συνολικά.

Δεν μπορεί να περιμένουμε την ξεπουλημένη ηγεσία της ΓΣΕΕ που διαβουλεύεται με την κυβέρνηση και βρίσκει θετικά στο αντεργατικό έκτρωμα! Καμία Ομοσπονδία, κανένα συνδικάτο δεν πρέπει να μπει στη «διαβούλευση» του Χατζηδάκη. Καμιά αναμονή, να σημάνει αγωνιστικός συναγερμός! Με συνελεύσεις σωματείων, συνεδριάσεις οργάνων μαζικών φορέων, να ληφθούν αγωνιστικές και απεργιακές αποφάσεις. Η απεργία και οι μαζικές διαδηλώσεις στις 6 Μάη, χωρίς και κόντρα στην διοίκηση της ΓΣΕΕ, ανέδειξαν τις δυνατότητες.

ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΤΑΤΕΘΕΙΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ -ΤΕΡΑΤΟΥΡΓΗΜΑ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ

Να πάρουμε πίσω τον χρόνο, τον πλούτο και την ζωή που μας κλέβουν!

Ø Μείωση του χρόνου εργασίας. Άμεσα 35ωρο 5ήμερο. Νομοθέτηση της Κυριακάτικης αργίας. Να ακυρωθούν οι νόμοι για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας.

Ø Απαγόρευση των απολύσεων. Όχι στην «ευέλικτη απασχόληση». Όχι στη ζωή λάστιχο! Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων. Μόνιμη και σταθερή και με ασφάλιση δουλειά για όλους.

Ø Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με ριζικές αυξήσεις στους μισθούς. Όχι στις ατομικές συμβάσεις εργασίας. Πλήρης επαναφορά της ισχύος των ΣΣΕ, κατάργηση όλου του αντεργατικού μνημονιακού πλαισίου. Αύξηση του κατώτερου μισθού για μία αξιοπρεπή ζωή με βάση τις σύγχρονες ανάγκες.

Ø Κάτω τα χέρια από τις απεργίες, τις διαδηλώσεις και τα σωματεία. Όχι στον εργοδοτικό κυβερνητικό συνδικαλισμό. Συνδικάτα ελεύθερα από κράτος, κυβερνήσεις, εργοδοσία. Κατάργηση των απεργοκτόνων νόμων.

Ø Επίδομα ανεργίας χωρίς προϋποθέσεις, ίσο με τον βασικό μισθό. Πλήρης κάλυψη των απωλειών της πανδημίας για όλους τους εργαζόμενους.

Ø Επίταξη των ιδιωτικών νοσοκομείων, άμεσες προσλήψεις και ενίσχυση του ΕΣΥ, αποκλειστικά δημόσια δωρεάν υγεία για όλους.

Ø Όχι στην ιδιωτικοποίηση του ασφαλιστικού συστήματος. Αποκλειστικά Δημόσια κοινωνική ασφάλιση, υποχρεωτική για όλους.

Ø Πλήρης προστασία των εργαζομένων από την παρενόχληση και τη βία στους εργασιακούς χώρους. Μισθοί υπερημερίας όταν μια εργαζόμενη εξαναγκάζεται να φύγει από τη δουλειά λόγω παρενόχλησης από τον εργοδότη. Άμεση δικαίωση των εργαζομένων σε περιστατικά σεξιστικών, εργοδοτικών αυθαιρεσιών, ηθικής και ψυχολογικής παρενόχλησης.

Ø Άδειες επιμέλειας και φροντίδας των παιδιών και για τους δύο γονείς με πλήρεις αποδοχές.